

ПРЕС КЛИПИНГ

31. март 2014.

НАСЛОВИ

Минималац у Србији није повећан две године (стр. 2)

Србија платила 22 милиона евра пенала за неискоришћене кредите (стр. 3)

Јоргованка Табаковић: Имамо резерве да бранимо динар (стр. 4)

Синдикалци добили отказ због штрајка (стр. 6)

Добар буџет чува динар (стр. 7)

Јавним сектором царују партијски директори (стр. 8)

Минималац највећи проблем (стр. 10)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:485061-Minimalac-u-Srbiji-nije-povecan-dve-godine>

НАЈНИЖИ У РЕГИОНУ

Минималац у Србији није повећан две године

АУТОР: В. Н.

Плата од 20.010 динара месечно не може да покрије ни основне потребе. Минималац у нашој земљи прима трећина запосленог становништва

МИНИМАЛНА зарада у Србији није повећана већ две године и спада у најниже у региону, а процене су да минималац у нашој земљи прима трећина запосленог становништва. Он тренутно износи 115 динара по сату, а на месечном нивоу 20.010 динара.

Синдикати предлажу да се у оквиру измена Закона о раду уведе одредба по којој би било предвиђено да се минималац може исплаћивати најдуже шест месеци и то у случајевима када послодавац, односно фирма, има проблеме у раду. Такође, траже да се он утврђује једном годишње, и то у октобру, и да износи најмање 70 одсто од минималне потрошачке корпе, која сада износи око 65.000 динара.

Представници радника су пре неколико месеци затражили и да се минимална цена рада повећа на 130 динара по сату, са чиме се нису сложили послодавци, који истичу да се за то нису створили услови у привреди. На седници Социјално-економског савета у фебруару донета је одлука да се цена рада не мења до јуна.

Потпредседник Савеза самосталног синдиката Србије Зоран Михајловић рекао је за Тањуг да забрињава чињеница да минималац у Србији не може да задовољи ни егзистенцијални минимум потреба становништва. Према његовим речима, процене синдиката показују да трећина запосленог становништва у Србији живи од минималца. То практично значи да око 500.000 грађана прима минималну месечну зараду.

Минималац у Србији је последњи пут коригован у априлу 2012. године, и тада је цена рада по сату са 102 динара повећана на 115 динара. Радник у Србији је са минималном платом од 175 евра и тада био један од најмање плаћених у окружењу.

Када је реч о земљама чланицама ЕУ, Бугарска је са 3,7 евра по сату имала најнижу цену рада у Европској унији у 2013. години, али је истовремено имала и највеће повећање те цене од 44,1 одсто од 2008. до 2013. године.

НАЈПЛАЋЕНИЈИ ШВЕЂАНИ

НАЈСКУПЉЕ је плаћен рад у Шведској, где се за један сат рада добија 40,1 евра, показују подаци Европског завода за статистику - Евростата.

Просечна цена рада у ЕУ у 2013. години износила је 23,7 евра, а у еврозони 28,4 евра. Подаци Евростата показали су и да су у Европској унији у јануару минималне плате значајно варирале, од свега 174 евра у Бугарској до 1.921 евра у Луксембургу.

Србија платила 22 милиона евра пенала за неискоришћене кредите

ИЗВОР: ТАНЈУГ

За кредите који су нам одобрени, али нису искоришћени, држава је од 2009. до краја 2013. платила готово 22 милиона евра на име пенала

За кредите који су нам одобрени, али нису искоришћени, држава је од 2009. до краја 2013. платила готово 22 милиона евра на име пенала, док је за последњих десетак година Србији одобрено више од пет милијарди евра кредита, а због недостатака пројеката искористила је тек трећину.

На неискоришћена средства плаћа пенале, а Танјугу је у Министарству финансијаречено да за последње четири године тај издадак износи тачно 21,98 милиона евра, при чему је за казнене провизије директно из буџета издвојено 14,92 милиона евра, док је индиректно, махом преко јавних предузећа, плаћено 7,51 милион евра.

Такође, према подацима министарства, Србији је у последњих десетак година за различите пројекте одобрено око 5,05 милијарди евра кредита, али је од тога искоришћена тек трећина, односно 1,49 милијарди евра.

Сарадник Бечког института за међународне економске студије Владимир Глигоров тврди да је најважнији разлог што се кредити не повлаче - недостатак пројеката.

"Морала би да постоји сагласност о томе у шта ће се улагати, као и конкретан и детаљан инвестициони план. У Србији, најчешће, нема ни једног ни другог. И у јавном и приватном сектору се доста импровизује и мењају се, дискреционо, циљеви и намене кредита", рекао је Глигоров за Танјуг.

Он је додао да Србији такође недостају административне способности и предузимљивост, јер кредити међународних институција, поред прецизног плана, обично подразумевају и захтевну документацију.

Овај економиста упозорава да таква пракса може довести до озбиљних последица, јер би међународне институције могле да смање обим кредита за Србију. "Ако се рачуна да је такозвана моћ апсорпције у Србији мала, онда би и кредитори могли да закључе да нема смисла одобравати толика средства, која би се могли боље утрошити на другом месту", поручује Глигоров.

Представник Делегације ЕУ у Србији Фрејк Јанмат, рекао је Тањугу да би ситуацију требало добро размотрити, "посебно имајући у виду да су многи од кредитора институције попут Светске банке, Европске инвестиционе банке (ЕИБ), Европске банке за обнову и развој (ЕБРД)"...

Неопходно је да Србија почне да ради на томе да повећа капацитет да апсорбује одобрене зајмове, казао је он, посебно имајући у виду да су то махом позајмице које се одобравају по повољнијим условима, него што су стандардни тржишни.

"Морате да радите на пројектима и да будете способни да заиста искористите те кредите. То значи и да морате да имате довољно правих људи који би припремили и применили пројекте", поручује Јанмат.

Подаци министарства ипак указују да Србија из године у годину, уместо да повећава, све мање користи кредите - у прилог томе податак да су издвајања за пенале од 2009. до краја 2013. порасла готово четири пута.

У 2009, према тим подацима, трошак за пенале био је 2,06 милиона евра, 2,13 милиона у 2010, 4,47 милиона у 2011, затим 5,57 милиона у 2012, док је у 2013. за пенале плаћено чак 7,73 милиона евра.

Србији је, кажу у министарству, само у 2013. одобрена укупно 1,01 милијарда евра кредита.

Од тога је ЕИБ одобрила 150 милиона за мала и средња предузећа, Руска Федерација 579,37 милиона за пројекте везане за спрске пруге, док је Кувајтски фонд "Ззелезницама Србије" одобрио кредит од око 25 милиона евра за пројекат железничка станица Београд центар - фаза 1.

У истој години, према подацима министарства, Извозна банка Кине одобрила је Србији кредит од 217,08 милиона евра за Коридор 10, који обухвата изградњу деонице Обрановац-Љиг, док је немачка развојна банка КФВ одобрила 46 милиона евра за водоснабдевање и канализације у Врању, Крушевцу и Ужицу.

Прошле године је, како кажу, за казнене провизије директно из буџета плаћено 4,71 милиона евра, док су јавна предузећа и други државни корисници кредита због неповучених кредита платили 3,46 милиона евра.

Међународне финансијске институције због неповучених а одобрених кредита наплаћују казнене провизије у распону од 0,25 до 0,75 одсто.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/453694/Jorgovanka-Tabakovic-Imamo-rezerve-da-branimo-dinar>

Јоргованка Табаковић: Имамо резерве да бранимо динар

АУТОРКА: Бојана Анђелић

Београд НБС је пред викенд, први пут у 2014, на девизном тржишту купила евре, и то 20 милиона. Претходна три месеца је девизе само продавала.

За 86 дана 2014. продато је, тако, на девизном тржишту 820 милиона евра. У томе, каже гувернер НБС Јоргованка Табаковић у разговору за „Блиц“, нема ничег необичног. Подсећа да НБС реагује на привремене шокове, како у правцу слабљења, тако и у правцу јачања динара.

- Будући да су наше процене током ових месеци биле да су притисци на курс динара привременог карактера, а без намере да утичемо на ниво курса, интервенисали смо на

тржишту само како бисмо ублажили прекомерне дневне осцилације и обезбедили функционисање девизног тржишта - објашњава она.

И шта се то дешавало с динаром од почетка године. Пуна три месеца на девизном тржишту била је већа тражња за страним него за домаћом валутом?

Довољно девиза

Девизне резерве НБС тренутно су на изузетно високом нивоу од 10,6 милијарди евра, што је знатно изнад свих, па и најстрожих критеријума оптималности девизних резерви, тврди гувернер централне банке

- Слично кретању валута у региону које су у режиму руковођено флукутирајућег курса, динар је од почетка године слабио, али релативно мање него друге валуте. Слабљење динара од почетка године узроковано је сезонски појачаном тражњом за девизама од увозника енергената. Утицај су имала и кретања на светском финансијском тржишту. Смањење програма олакшица америчког ФЕД-а повећало је аверзију према ризику на глобалним тржиштима и последичног повлачења страних инвеститора из земаља у развоју. У условима недовољно развијеног девизног тржишта, као што је наше, мали несклад у понуди и тражњи изазива релативно значајна померања курса. Тако је у последњем тромесечју 2013. НБС у нето износу купила 515 милиона евра, док је од почетка ове године интервенисала продајом 820 милиона евра.

Централна банка је и раније продавала девизе из резерви, али не у овом обиму?

- Не бих се сложила. Рецимо, 2008. године НБС је продала око 1,3 милијарде евра, 2010. продато је око 2,3 милијарде евра, а 2012. продато је 1,3 милијарде евра. Поред тога, нисмо изолован случај. И друге земље интервенишу продајом девиза на девизном тржишту, и то у знатно већој мери.

Из Светске банке упозоравају да хитно кренемо у реформе ако желимо да избегнемо грчки сценарио. Слажете ли се с том проценом?

- Сигурна сам да је и влада свесна озбиљности ситуације у којој се привреда налази, и да ради на плану мера које би требало да буду садржане у ребалансу буџета.

Протест радника предузећа Фрад филтери интернационал у Алексинцу

Синдикалци добили отказ због штрајка

АУТОР: Г. ВЛАОВИЋ

Београд - Деветоро чланова Штрајкачког одбора предузећа Фрад филтери интернационал Београд, огранак Алексинац, међу њима и челници подружница Савеза самосталних синдиката Србије и Уједињених гранских синдиката „Независност“ у том предузећу недавно су добили отказе. Због тога је у центру Алексинца одржан и протест запослених у предузећу, бивших радника и грађана који су са тог скупа затражили да се решења о отказима пониште.

Док пословодство фабрике тврди да су откази подељени због незаконито организованог штрајка синдикалци тврде да се ради о перфидном покушају пословодства да спречи радничку и синдикалну борбу за основна права. - Штрајк је одржан 12. и 13. марта. На такав корак смо се одлучили јер је пословодство упорно одбијало разговоре са нама, не поштујући раније постигнуте договоре око исплата зарада и заосталих путних трошкова. Захтевали смо исплату другог дела зараде за децембар 2013. године, целе јануарске плате, али и појединих заосталих зарада из 2012. године. Такође, један од захтева је био и исплата топлог obroка у износу од 100 динара дневно, за период од 1. јула 2012., као и путних трошкова за раднике из Вакупа, којима се дугује више од две године. Истакли смо и захтев за повезивање радног стажа. Након два дана штрајка постигнут је споразум са послодавцем који се обавезао да ће да испуни све наше захтеве. Међутим, убрзо по прекиду штрајка пословодство фабрике је донело одлуку о прекиду радног односа за мене, председника подружнице УГС „Независност“ и још седморо колега који су били чланови Штрајкачког одбора - каже за Данас Млађан Марковић, председник Самосталног синдиката Фрад филтер интернационал. Он објашњава да се пословодство позвало на то да је Инспекција рада наводно утврдила да је реч о незаконитом штрајку и да синдикалне организације које су га спровеле нису на адекватан начин регистроване. - Ништа од тврдњи послодаваца није тачно. У Инспекцији рада у Нишу су нам рекли да у њиховом решењу донетом након окончања штрајка нигде не стоји оцена те службе да је штрајк незаконит. Напротив, у Инспекцији рада нам је речено да послодавац није имао право да нас отпусти, и саветовано нам је да тужимо послодавца јер смо незаконито отпуштени да ће он бити у обавези да нас врати на посао - истиче Марковић. Он додаје да није тачно да синдикалне подружнице СССС и „Независности“ нису на адекватан начин регистроване те да они поседују све папире издате од надлежних да могу да делују у предузећу. Покушали смо да контактирамо и Бранимира Забуновића, директора фабрике, али нам је у Фрад филтерима речено да није у канцеларији и да оставимо број телефона на који нас нико није контактирао до закључења овог издања. Нисмо успели да ступимо у контакт ни са пословодством МПС групе у Београду, у чијем саставу фабрика послује.

Иначе, радници предузећа Фрад филтери протестовали су и прошле године због неисплаћених зарада и доприноса и том приликом су тврдили да је директор фабрике Бранимир Забуновић изјавио: „Где пише да радници морају да приме плату?!“ Медији су писали да је током

преговора о окончању штрајка Забуновић једног од преговарача ударио у лице а другог опсовао због чега је полиција против њега поднела прекршајну пријаву. Иначе, Фрад филтери су као изузетно успешна фабрика продати одмах после усвајања Закона о приватизацији, већ крајем 2002. године. Тада су је купили у конзорцијум Душимир Забуновић (брат садашњег директора фабрике) и са пет одсто удела, због референце која је захтевана на тендеру, Ауто Нена, која је убрзо потом и изашла из власништва. Данас, фабрика послује у саставу МПС групе на чијем је челу Душимир Забуновић. Медији су писали о томе да су у септембру 2005. године непознате особе бациле кроз прозор аутомобила „мерцедес“ две бомбе у двориште куће Душимира Забуновића у Београду. Током експлозије Забуновић и његова породица били су у кући, али нико од њих није повређен. Београдска полиција привела је 2002. године истражном судији Окружног суда у Београду власника и директора МПС групе Душимира Забуновића и још троје руководиоца тог предузећа због сумње да су злоупотребили овлашћења у привреди. Душимир Забуновић је широј јавности постао познат 5. октобра 2000. године када је са групом наоружаних људи упао у зграду Управе царине, и читава два дана провео на функцији директора те институције.

„На папиру“ три пута мењали фирму

- Ситуација коју пословодство жели да искористи је та да смо ми само на „папиру“ три пута мењали фирму за коју радимо. У фебруару 2013. године, због репрограма дуга који је настао због неуплаћених доприноса у претходном периоду, а након што је пословодство потписало уговор о репрограму дуга са Пореском управом, радницима је достављен нови уговор о раду, према коме смо ми тада запослени у другом предузећу, београдском Фрад филтери интернационал, која је сестринска фирма алексиначкој фабрици. Нејасно нам је због чега је то било урађено, а директор Фрад филтера у Алексинцу, Бранимир Забуновић, који је једини остао у радном односу у фабрици, је тада објаснио да је то управо због репрограма, како се не би догодило да нека блокада рачуна, због евентуално неуредног плаћања обавеза, заустави производњу. У фебруару ове године смо опет враћени на рад Фрад филтери у Алексинцу а након тога је донета одлука да се од 173 запослена у фабрици, њих 172, дакле сви сем Забуновића прогласе технолошким вишком и да пређу и Фрад филтери интернационал али овога пута на неодређено радно време. Ту компликовану ситуацију покушава да искористи руководство фабрике које тврди да ми не делујемо легално као синдикалне подружнице у Фрад филтери интернационал. То наравно није тачно, ми у нашој праведној борби имамо подршку наших синдикалних централа а спремни смо и на радикализацију протеста и штрајк глађу - истиче Млађан Марковић, отпуштени радник и председник председник Самосталног синдиката Фрад филтер интернационал.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/dobar-budzet-cuva-dinar>

Добар буџет чува динар

Влада би одмах на почетку мандата требало да донесе мере за фискалну консолидацију, у противном би могло доћи до пада вредности динара, упозоравају економисти, а декан Београдске банкарске академије Хасан Ханић упозорава на

тода би слабљење домаће валуте могло уследити већ месец-два након формирања владе.

Он у наводи да би основни разлози који би могли изазвати слабљење националне валуте могли бити висок и растући буџетски дефицит, потреба за задуживањем, а с друге стране, веома велике годишње рате за отплату спољњег дуга.

– Не очекујем драстично слабљење динара до краја године, он би се могао приближити такозваној психолошкој граници од 120 динара. Али не више, јер постоје други фактори који утичу у правцу обарања цена, смањивања инфлације, које се, нажалост, одвија на страни ниске тражње, слабе куповне моћи, високог степена незапослености који ће деловати у правцу смањивања притиска на цене, а самим тим и на девизни курс – навео је Ханић.

Он каже да би слабљење динара до краја године могло имати и добре стране, да би чак било пожељно, јер би смањило потребу за интервенцијом Народне банке Србије и даљим топљењем девизних резерви.

Бивши гувернер Народне банке Србије Дејан Шошкић оценио је да постоји опасност да након формирања владе динар почне да губи на вредности, али да ће то зависити од неколико фактора. Он додаје да би први позитиван сигнал био склапање аранжмана с ММФ-ом јер би то значило да је та финансијска институција проценила да је Србија на озбиљном реформском путу.

Шошкић је интервенцију Народне банке Србије од 820 милиона евра на девизном тржишту у овој години, која је, по његовим речима, имала за циљ да спречи депрецијацију курса, оценио претераном.

– Веома је лоше ако је политички моменат утицао на одлуке НБС-а када су у питању интервенције на девизном тржишту – објашњава Шошкић, и додаје да би у овом тренутку, с обзиром на инфлацију, референтна каматна стопа требало да буде знатно нижа од 9,5 посто.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/javnim-sektorom-caruju-partijski-direktori>

Јавним сектором царују партијски директори

АУТОР: В. Чворков

Изјава директора „Електропривреде Србије” Александра Обрадовића да његово предузеће, са свим ћеркама-фирмама, има чак 650 директора, поново је скренуло пажњу јавности на нерационално трошење у домаћем јавном сектору.

Обрадовић верује да би рационалнијим управљањем и увођењем менаџмента какав постоји у корпорацијама, то јавно предузеће грађанима могло уштедети чак 36 милиона евра годишње.

Осим великог броја директора, проблем је и у мноштву других непродуктивних радних места. Медији преносе да је само у два највећа домаћа државна енергетска предузећа – ЕПС-у и „Србијасу”, запослено више од стотину људи који се баве односима с јавношћу и маркетингом, а за које свакодневно посла једноставно нема. Једне београдске новине закључиле су да заправо у српском државном енергетском сектору – свака бандера има свог портпарола.

Ситуација је у ствари иста као и пре шест година када је руски „Гаспром” преузео „Нафтну индустрију Србије”. Нови власници су после врло кратког времена уочили да малтене сваки

трећи запослени има неко руководеће место, и то у компанији која је до тада била највећи губиташ у земљи. Уследила је реорганизација и смањење броја запослених.

– Задали Руси свом директору циљ и НИС је постао најпорофитабилнија српска фирма. Значи, може! – коментарише професорка београдског Економског факултета др Даница Поповић.

Ни у другим јавним предузећима ситуација није много боља. Како преносе агенције, у „Пошти Србије” запослено је 15.500 људи, од чега су 94 директори с просечном платом од 120.000 динара. По важећој организацији у тој фирми, осим генералног директора, запослено је и шест извршних директора, десет директора дирекција, четири директора самосталних сектора, 32 директора радних јединица и 41 директор сектора у оквиру дирекција, „поштујући територијалну организованост”.

У „Железницама Србије“ је запослено око 18.000 радника, међу којима и 36 директора који имају просечну плату око 130.000 динара. Просек зарада извршних директора је био 144.755 динара, директора дирекција 136.626 динара, помоћника генералног директора 127.874 динара и директора сектора 110.487 динара. Српске железнице у свом менаџменту имају два извршна директора, седам помоћника директора (финансијски послови, правни послови и људски ресурси, управљање некретнинама, набавке, стратегија и планирање, модернизација, зависна предузећа), затим два директора дирекција за инфраструктуру и за превоз, и 24 директора сектора.

У „Путевима Србије“, који запошљавају 1.336 радника, извршни директори имају просечну плату од 141.000 динара, речено је Тањуг у у том јавном предузећу. „Путеви Србије“ имају укупно девет директора: вршиоца дужности директора предузећа, помоћника директора и седам извршних директора.

Пратити траг новца

О неопходности департизације, рационалнијег и корпоративног управљања у српском јавном сектору, економисти и привредници „трубе” већ годинама, толико да су и политичари одавно прихватили ту причу и редовно се њоме обраћају јавности. Ипак, током година ништа се није променило набоље, већ ствари заправо постају све горе. Зашто је тако, вероватно је најбољи одговор дао управо директор ЕПС-а Александар Обрадовић, говорећи о могућим уштедама од 36 милиона евра услед ефикасније организације: постоје велики отпори јер тај новац ипак „негде заврши”.

Sve manje spornih delova predloga Zakona o radu

Minimalalac najveći problem

Dva reprezentativna sindikata, Samostalni i Nezavisnost, predlažu da se konačno reši sudbina minimalne cene rada, predlažu da iznosi 70 odsto minimalne potrošačke korpe, što je preko 30.000 dinara, sa čim se na slažu u Ministarstvu finansija

Dobrića Soleša

Beograd

Jedno od najspornijih pitanja usaglašavanja novog predloga Zakona o radu je minimalna cena rada, oko čega se duže vreme spore sindikati, poslodavci i predstavnici vlade. Na poslednjem sastanku radne grupe za usaglašavanje ovog zakona reprezentativni Savez samostalnih sindikata Srbije (SSSS) i Nezavisnost ponovili su zalaganja da se minimalalac utvrđuje jednom godišnje, u oktobru, i da iznosi 70 odsto minimalne potrošačke korpe. „Ovaj predlog je naišao na protivljenje predstavnika Ministarstva finansija“, ističe generalni sekretar SSSS i član radne grupe Zoran Mihajlović. On za „Privredni pregled“ obrazlaže da je apsurdno da se minimalalac nije menjao dve godine, sada je 115 dinara po satu, odnosno samo oko 20.000 mesečno. „Većina poslodavaca zloupotrebljava ovaj mehanizam koji treba primenjivati samo u poremećenim uslovima poslovanja, ne

FOTO: BETA

Za potrošačku korpu potrebna dva minimalca

duže od šest meseci. Ali kod nas nije tako. Procenjujemo da oko 50 odsto poslodavaca isplaćuje minimalalac, što oštećuje radnike za nivo doprinosa i druga prava“, dodaje on. Iz sindikata ukazuju da se od ove mini sume više ne može živeti, jer po statistici minimalna korpa sa osnovnim robama iznosi oko 45.000 dinara. Za njeno pokriće treba 0,65 prosečne zarade ili 33.919 dinara, ili čak dva - minimalca. Prosečna potrošačka korpa u decembru 2013. godine iznosila je 65.025 dinara i kupovala se za 1,28 prosečnih zarada. Od čega li preživljava oko 100.000 ljudi koji primaju minimalalac?

Iz Unije poslodavaca Srbije (UPS) ocenjuju da u praksi nije održivo da se minimalalac određuje

dva puta godišnje i sugerišu da se korekcije vrše jednom godišnje u skladu sa stopom inflacije. „Iako će konačan predlog Zakona o radu čekati novi saziv vlade, ekspertska grupa nastavlja rad narednog četvrtka, 3. aprila“, najavljuje Mihajlović. Dodaje da će se raspravljati o još nekim otvorenim pitanjima o regulisanju rada na određeno vreme, koji bi se trebao produžiti na dve godine, ali poslodavci ne prihvataju stav sindikata da se broj takó angažovanih ograniči na 20 odsto i da se nakon dve godine zadrže za stalno. Stavovi su približeni i oko otpremnina uz saglasnost da se plaća samo za godine provedene kod poslednjeg poslodavca, preduzetnici nude trećinu osnovne zarade po godini, a radnici

traže trećinu prosečne plate. Zbog značaja regulisanja radno pravnih odnosa, delegacija Međunarodne organizacije rada (MOR) za Jugoslovensku Evropu organizuje 1. i 2. aprila skup na Paliću, saznaje „Privredni pregled“ u centrali UPS. Na konferenciju su pozvani sindikati i poslodavci iz Srbije i zemalja regiona, vlasti i resornih ministarstava, a najavljuje se i prisustvo predstavnika MMF-a i finansijskih organizacija, stručnjaka i naučnika iz oblasti radnog prava. Centralna tema biće izmene radnih zakona u regionu. Predviđeno je da zakon o radu, nakon utvrđivanja predloga, rasprave i usvajanja na socijalno-ekonomskom savetu i vladi, bude usvojen kao konačan tekst u parlamentu Srbije do juna.